

eixes ciutats, amb estratègies específiques per a alliberar-nos de la violència sexual.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Cabedo.

Quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Sí, per descomptat la seua proposta jo crec que és fonamental, i de fet s'està treballant en sinergies comunes, perquè tinga en compte que també el tema de les ciutats lliures de violència sexual ahí tenen molt a dir les regidories, que cada volta, i arran del canvi polític de 2015, cada volta hi ha més regidories d'igualtat que estan treballant sobretot en els moments que hi ha les festes patronals o les festes del municipi, les festes grans, en fer campanyes i, a més, dirigides no tant a les dones, sinó als potencials agressors, en el sentit de la llibertat que tenim les dones a viure en tot cas la nostra sexualitat amb qui vullgam, com vullgam i de la manera que vullgam.

En tot cas, jo li compta. La posada en marxa de les unitats d'igualtat en totes les conselleries ha significat un gran avanç en les competències d'assessorar en l'elaboració d'informes que tenen en compte l'impacte de gènere, també és de supervisar i proposar mesures. Durant l'any 2017, van ser oberts 62 expedients de dones víctimes de violència sexual, 25 per agressió sexual i 37 per abús, i es van rebre 58 peticions realitzades per dones víctimes d'abusos i agressions sexuals que van contactar per primera vegada amb este servei.

S'ha elaborat un informe de males pràctiques en matèria d'igualtat. I així mateix, des de l'Observatori de publicitat no sexista, s'està treballant en una guia de comunicació no sexista.

Existix el compromís de dotar este òrgan de majors recursos i més mitjans per eixamplar eixes funcions de les que vosté parla i que jo estic completament d'acord amb vosté.

S'ha incrementat una línia de treball per a previndre l'assetjament sexual i altres tipus de violència sexual contra les dones i les xiquetes i els xiquets en els pressupostos de La Generalitat per a 2018. I actualment estem treballant en concretar la licitació del telèfon de la infància.

Transversalment, s'han universalitzat els centres sanitaris com a espais segurs i lliures de violència de gènere, s'han realitzat campanyes de sensibilització a tot el personal, tant en els centres educatius com en els centres de salut per a detectar de forma precoç i previndre la violència contra les dones, també, òbviament, la violència sexual.

Es realitza un triatge de detecció de violència contra les dones a totes les que acudeixen a un centre sanitari, servicis

d'urgència, unitats de conductes addictives, unitats de salut sexual i reproductiva, unitat de salut mental.

A partir de la detecció d'alguna d'estes situacions, se deriva ja o bé l'administració de justícia o també als recursos d'atenció integral a les víctimes.

Quant a l'estratègia de salut sexual i reproductiva de la Comunitat Valenciana, també hi ha previstes diferents accions encaminades a la promoció d'una sexualitat saludable plaentera, igualitària, diversa i respectuosa al llarg de les etapes de la vida i considerant les diferents funcionalitats de les persones. Açò també és molt important, perquè suposa una formació en eixa sexualitat igualitària, lliure i també plaentera –¿per què no?–, que açò sempre s'havia quedat fora d'estos plans i crec que també és una qüestió important.

I també estem treballant en una línia de prevenció sanitària davant la violència de gènere. S'ha augmentat el pressupost, com sap, un 68%, de 7,6 milions a 12,7 milions. I més recentment –i acabe–...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...el consell de les dones, el nou projecte inclou que n'hi hagen associacions LGTBI, dones gitanes i víctimes de violència en este consell, que segur que també aportaran una mirada com la que vosté està aportant, en este cas, sobre la violència sexual i com combatre-la.

Moltíssimes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

Interpel·lació a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mónica Oltra Jarque, sobre la política general que aplica en matèria de prestació de la deguda col·laboració amb el Síndic de Greuges i en relació amb la contestació de queixes i documents que aquesta institució envia, que formula la diputada senyora María José Catalá Verdet (GP Popular) (RE número 103.604, BOC número 274)

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a passar ara ja al punt número 6, que és la interpel·lació a la vicepresidenta del Consell sobre la política general que aplica en matèria de prestació de la deguda col·laboració amb el Síndic de Greuges en relació a la contestació de queixes i

documents que aquesta institució envia, que formula la diputada María José Catalá, del Grup Parlamentari Popular.

Quan vullga, senyora...

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyors diputats i diputades.

Senyora consellera, senyora vicepresidenta.

Señora Oltra, a primeros de este mes, el Síndic de Greuges presentó su preceptivo informe anual a las Cortes sobre el ejercicio 2017, y en su presentación, según los medios de comunicación, el *síndic* señaló a la Conselleria de Igualdad y Políticas Inclusivas, que usted dirige, como responsable por estar produciendo un daño considerable al crédito de esta institución, por incumplir su obligación legal de colaborar con ella.

Al día siguiente, los titulares eran: «El Síndic de Greuges acusa de Oltra de no colaborar con el defensor del pueblo valenciano. El Síndic de Greuges carga contra Mònica Oltra ante la falta de colaboración de su *conselleria*. Tirón de orejas del Síndic de Greuges a Mònica Oltra. Oltra ignora la queja de más de 200 valencianos sobre su gestión. Oltra lidera la lista de rebeldes con el Síndic de Greuges, que la acusa de dañar la institución al no colaborar. El Síndic de Greuges a Oltra: su falta de colaboración nos daña.» Y, finalmente, la que más me gusta: «Oltra culpa al ministro Montoro de la falta de personal para poder contestar al Síndic de Greuges.» (*Aplaudiments*)

Y esto es lo que sucedió al día siguiente, relatado por los medios de comunicación valencianos.

Bien. El Síndic de Greuges y los adjuntos dijeron que la situación a la que se ha llegado resulta difícilmente sostenible, puesto que como consta en dicho informe de las trece administraciones que no han contestado a las peticiones de información de esta institución, la *conselleria* de igualdad ocupa el primer lugar en 133 quejas.

El Síndic de Greuges lamentó que, por primera vez, en un destacado número de expedientes ha tenido que dictar resoluciones sin haber recibido respuesta alguna de la *conselleria*, después de reiterados requerimientos y de más de cuatro meses de espera, lo que supone un incumplimiento de la ley de la institución.

«Esta institución –y cito textualmente–, indicó en la rueda de prensa su obligación de denunciar ante Les Corts el avanzado deterioro de esta situación, pues afecta evidentemente a la protección de los derechos de personas en graves dificultades.»

Señora vicepresidenta, el informe rebela claramente que los ciudadanos penalizan el modelo social del *botànic*. La gestión de la dependencia, la educación y la sanidad generan un 25% más de las quejas del último gobierno del Partido Popular.

Las quejas presentadas por los ciudadanos en el año 2017 han sido 17.544, un 19,4% más que en el año 2016. Le pondré un ejemplo, y así adelantamos. Y se lo digo porque mucho me temo que usted se va a instalar en la autocomplacencia y, como mucho, volverá a ponerse la camiseta de la oposición subiendo aquí con datos de comparativas y titulares de carambolas efectistas sobre los informes de la etapa del PP, porque así se defiende usted. En lugar de asumir sus responsabilidades, usted ataca.

Así que, como le digo, me adelanto. El último año completo que gobernó el Partido Popular en la Comunidad Valenciana fue el año 2014 y las quejas presentadas fueron un 25% menos que con el actual Consell.

Voy a adelantarme también, por economía procesal, frente a otra de sus posibles réplicas: la de echarle la culpa al ministro Montoro por la tasa de reposición. De eso, si quiere, después hablamos. O, por ejemplo, de burlarse de la institución diciendo: «Lo miraré con cariño.»

Claro, esto es lo que dijo usted el año pasado a las quejas del Síndic de Greuges, «lo miraré con cariño». Y con eso nos quedamos, señora vicepresidenta, con el cariño. Pero mirar las cosas con cariño no quiere decir asumir, responder, resolver y, por tanto, señora Oltra, no es tanto cuestión de cariño como cuestión de responsabilidad.

Mire, esto no es nuevo y ya le pasó en el año 2016, como le he dicho, ya le alertó el *síndic* de exceder en mucho los plazos establecidos para resolver los requerimientos de la sindicatura de Greuges, y alertó de un aumento del 33% en las quejas recibidas por la aplicación de la ley de la dependencia.

Le dijo textualmente: «Vulnera los más esenciales principios de igualdad y equidad al aplicar dos criterios diferentes respecto a la suspensión de dos años de percepciones para cuidados en el entorno familiar, en función de que la resolución estuviera aprobada antes o después de julio del año 2015.» Esto fue el informe del año 2016.

Y entonces, a usted le salió del alma aquello de «lo miraré con cariño». Y con esto nos quedamos, porque aunque usted lo miró con cariño, y fíjese con qué cariño lo miró usted que el año pasado todavía contestaba, pero un año después de mirarlo con cariño, ahora ya ni contesta. Es decir, ni siquiera cuatro meses y ni siquiera contesta. Pues, señora Oltra, si esto es para usted mirarlo con cariño, no quiero pensar lo que es no mirarlo con cariño.

Mire, señora Oltra, en el informe de 2016, seis de cada diez quejas formuladas tienen que ver con las políticas sociales del Consell. En materia de atención a la dependencia, los valencianos le castigan a usted, las quejas crecieron más de un 32%. El retraso en el reconocimiento de la prestación por dependencia es el principal problema. Aún hay más de 9.200 dependientes con derecho a prestación que no cobran. Y a esta cifra se le suman las 16.000 personas sin valorar. Es decir, 25.000 personas afectadas por su mala gestión.

Y mire, resumiendo, la memoria del *síndic* evidencia las importantes demoras de respuesta por parte de la CIPI, un actitud de falta absoluta de respeto y de colaboración, una falta de colaboración que incide especialmente en cuestiones de las personas más vulnerables.

Una memoria, la del 2017, a la que usted no atiende, y como mucho mira con cariño, pero que dice que la atención a la dependencia es lo que protagoniza las principales quejas de los valencianos. Y esta memoria, fíjese, contrasta con lo que usted, con lo que su *conselleria* dice en cuanto a las quejas por la indebida atención a las personas dependientes.

Porque, mire, usted dice que no, pero siguen subiendo: 630 quejas en 2015, 837 en 2016 y 937 en 2017. Eso, según mis números y mirándolo, señora Oltra, con cariño, supone un 12% de subida en el último año. Y eso a pesar de un aumento preocupante de quejas y de que los problemas no se resuelven.

Hay muchísimas cuestiones que pone sobre la mesa el informe del Síndic de Greuges. Y no vale echarle la culpa a Montoro, no vale la echarle la culpa a los ayuntamientos, que bastante hacen recibiendo subvenciones para poder valorar de forma nominativa con una subvención cuando llega, lo que provoca contratos temporales durante unos meses con distintos trabajadores sociales cada vez, sin posibilidad de acumular experiencia.

Mire, señora Oltra, hay motivos más que fundados para que usted no solo mire con cariño el informe del Síndic de Greuges, sino para que atienda las recomendaciones de esta institución con la debida diligencia, la debida diligencia que se le presupone a un miembro del Consell.

Porque, mire, otro gallo cantaría si usted atendiera a esta institución, puesto que le advertió a usted, de forma previa a que sucediera, de la situación del centro de menores de Buñol, antes de que acudiera la Fiscalía de Menores. Y no solo eso, también le advertió de forma previa de otra situación del centro de Alicante, de forma previa al lamentable suceso en la que tres menores del mismo fueron retenidas y violadas.

Mire, señora Oltra, no es ya que esté incumpliendo su obligación como *consellera* de responder a esta institución. Es que está incumpliendo la ley, porque está incumpliendo la ley del Síndic de Greuges. Y lo peor, está omitiendo las advertencias sobre personas que tienen especial vulnerabilidad.

Por tanto, señora Oltra, qué explicación puede darnos no ya del retraso, sino que se hayan cerrado quejas este año sin ni siquiera una respuesta por parte de su *conselleria*. ¿Se hace usted responsable del incumplimiento de su obligación legal de colaborar con el Síndic de Greuges? ¿Su ausencia de respuesta es intencionada? ¿Qué es aquello de lo que usted no quiere informar al Síndic de Greuges? ¿Cómo piensa restaurar las relaciones entre usted y esta institución? ¿Qué piensa hacer para salvar el daño considerable al crédito de esta institución, tal y como dice el *síndic*? ¿Asume que está incumpliendo la Ley 11/1988, de 26 de diciembre, del Síndic de Greuges?

Señora Oltra –le insisto–, esto no es solo..., no debería solo mirarlo con cariño. El informe del año pasado y el informe de este año es para que usted se lo estudie y lo tenga en la mesita de noche, es para que usted atienda, es para que usted corrija, es para que usted, más allá de mirarlo con cariño, asuma su responsabilidad como *consellera* y, sobre todo, como responsable pública.

Por tanto, me gustaría que me respondiera a todas estas preguntas y, sobre todo, adelantándome, si podemos evitar lo fuegos artificiales y las referencias a Montoro, que es como Dios, que está en todos los lados, nos podemos ahorrar en mucho una falta de operatividad en la respuesta a estas cuestiones.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señora Catalá. Gràcies.

És el torn ara de la vicepresidenta per a contestar a la interpel·lació.

Cuando usted diga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Bona vesprada, senyora Catalá.

Començaria per dir una qüestió. Vosté ha dit..., ha llegit una sèrie de titulars de premsa i ha dit: «Este és el que más me gusta.» A mi no m'agrada cap d'ells, perquè el que n'hi ha darrere d'açò..., quan una persona va al Síndic de Greuges i interposa una queixa és perquè probablement totes les seues barreres de paciència ja s'han esgotat.

I, per tant, a mi qualsevol notícia com les que vosté ha llegit en relació a les persones que presenten eixes queixes, me dol. *No me gusta*, me dol. Igual que vosté se *regodeja*, jo no, a mi me dol.

I mire, efectivament, la sindicatura de Greuges és una institució estatutària fonamental, tots els països moderns tenen esta figura que naix de l'*ombudsman* nòrdic i, per tant, este govern sempre va a col·laborar i a mostrar el seu major respecte a este alt comissionat, com és la sindicatura de Greuges. ¿Val? Que quede clar i que vaja per davant.

Totes les recomanacions, informes, crítiques, fins i tot alguns juís de valor que podem compartir en menys o més mesura són benvinguts per a millorar el nostre treball. I, òbviament, en esta matèria n'hi ha treball a millorar, la qual cosa no vol dir que no tinga explicació estes coses que passen.

I a vosté li farà gràcia allò de Montoro, a mi no me'n fa cap, perquè tindre la taxa d'empleats públics més baixa de tota Espanya també té a vore amb açò. Perquè ¿sap vosté què passa, senyora Catalá? Que les persones que tenen de respondre al síndic, les que tenen de respondre i resoldre els problemes de les persones i les que tenen de respondre a vosté, per exemple, quan vosté fa una pregunta legítimament són les mateixes. I quan un no té suficient personal, la vida en les conselleries, i en la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, és un Tetris. I és que si llevés d'ací, esta setmana flaquege per ací; i si pose ací, flaquege per allà.

Aleshores, (*veus*) sí, tres anys, però, malauradament, «eme punto Rajoy» seguix en el Govern d'Espanya i no desbloqueja que pugam tindre els empleats públics en esta comunitat (*aplaudiments*) i el finançament que necessitem. Aixina és que facen el favor de deixar-me parlar.

La senyora vicepresidenta primera:

Señor Castelló, por favor. (*Veus*) Señor Castelló... Señora Meco, por favor. Vamos a dejar que la vicepresidenta conteste, que está en el uso de la palabra.

Señores diputados, señoras diputadas, por favor, vamos a dejar que la vicepresidenta sea la que haga su intervención con total tranquilidad.

Senyora Oltra, quan vullga, continue.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies.

Jo no sé si els interessa les explicacions o no, però jo intente donar-los les explicacions, i sempre honestament i congruentment amb el que vostés pregunten.

I clar que té explicació açò. Primer, (*soroll de papers*) vaja per davant, les queixes en dependència –que vosté ha dit que és la gran queixa– són un 5,34% del total de les que arriben al síndic, un 5,34.

Mire, comparativa, període 2011-2014, període en què governaven vostés, com vosté ha reconegut –bé, no és que ho reconega, és que això és objectiu; 2014 és l'últim any en què governaren vostés sencer; vosté estava en el Consell–, 1.535 queixes de mitjana. Període 2015-2018, 591 queixes de mitjana, un 61% menys. I açò són dades objectives, senyora Catalá. Tenim tres voltes menys queixes de mitjana que teníem quan vostés governaven. Que encara en són moltes? Sí, senyora. Però en tres anys hem dividit les queixes per tres en dependència, i és una dada important.

Número de queixes a la conselleria, val?, en global, 2014, últim any en què governaren vostés, 4.423; 2017, 1.208, un 72% menys. És que hem dividit per quatre, pràcticament per quatre, les queixes que tenien vostés. Açò és una dada. Que encara en són moltes? Sí, senyora, i a qui més li dol és a mi, que en algunes d'elles firme personalment la contestació al síndic.

Però, sap una altra cosa? En un període en què vaig haver de signar jo les contestacions al síndic, sap vosté les queixes de quan són, a quin període fan referència, de què fan referència? A tots els empastres que van fer vostés.

Per què ara resulta que n'hi ha hagut un problema en el temps de resposta al síndic? Jo li ho explique, perquè durant els mesos de juny a setembre, octubre, el registre de La Generalitat es va col·lapsar. I la diferència entre que una persona duia el requeriment del síndic a l'oficina que havia de registrar-ho i que li aplegava a l'òrgan que havia de

resoldre-ho podia ser de 114 dies. És a dir, si tu tens quinze dies per a contestar al síndic i el paper tarda quasi quatre mesos en arribar-te, òbviament s'ha passat el temps del requeriment del síndic.

I per què se va col·lapsar el registre de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives? Doncs, perquè les persones en situació de dependència, afectades pel copagament il·legal que vostés aprovaren en el seu govern, senyora Catalá, quan vosté estava, i que el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana va tombar en 2016, i les minoracions il·legals que vostés varen fer de les prestacions de les persones en situació de dependència, que les baixaren de 400 euros a 20 euros, i que el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana va declarar il·legal, eixe va ser el període que tenien perquè no els prescriguera l'acció i van presentar 15.000, 15.000 recursos de responsabilitat patrimonial davant el registre de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

Però, de qui era l'empastre? A qui li declararen il·legal el copagament i les minoracions de les prestacions? Al govern en què vosté estava. Açò és conseqüència del govern en què vosté estava. (*Aplaudiments*)

I, mire, vist això, també li dic que ho hem solucionat, perquè ara se funciona per una comunicació electrònica que fa que des que el síndic emet la queixa fins que arriba a l'òrgan que ha de gestionar-la passen tres, quatre, cinc dies, via electrònica. I això ja s'ha implementat i està funcionant. És a dir, que este problema que tinguérem en 2017, que és el període a què feia referència el síndic, ja l'hem solucionat.

I, en qualsevol cas, senyora Catalá, mire, insistisc, tot el respecte al síndic, més enllà dels juís de valor que jo puc compartir en major o menor mesura. Açò ens ajudarà a seguir avançant i a seguir avançant, en quin sentit? Si jo el que vull és solucionar-li els problemes a la gent. Que mos retardem un poquet en constar-li al síndic? Doncs, sí. Però la prioritat és solucionar el problema concret que motiva una queixa d'una persona concreta. I eixa és la prioritat d'esta conselleria, d'este govern i en què anem a seguir treballant, al contrari d'allò que feia el seu govern, que només que creava problemes.

Moltíssimes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

Senyora Catalá, per a rèplica.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyora presidenta.

Señora Oltra, llega un punto en el que uno, tres años después de asumir la gestión, no puede subir aquí a decir: la culpa es de los que estaban hace tres años. Es decir, realmente, seamos serios. Es que es hasta ridículo ya; o sea, suena a

cachondeo, señora Oltra. Que usted venga aquí y diga que resulta que el retraso en que usted conteste al *síndic* –que no contesta, porque este año el *síndic* le ha puesto que este año ni siquiera ha contestado– es debido a una sentencia que ha colapsado los servicios centrales de la *conselleria*, de la CIPI, una sentencia anterior y, por tanto, dos años después, esas quince mil personas han provocado un colapso en los servicios centrales y, por eso, usted ya no es que conteste con retraso, es que no contesta.

Entonces, me va a perdonar usted que, con todo el respeto que le tengo, le diga que ya no cuela, que ya no cuela, señora Oltra, que no cuela, que no puede usted pasarse la vida subiendo aquí a decir, «la culpa es de usted», porque gobierna usted, gobierna usted. Entonces... (*Aplaudiments*)

Y es que, además, le voy a decir una cosa. Mire, antes, una compañera diputada ha dicho que el Partido Popular hacía las cosas por voluntad manifiesta de hacer daño a la gente. Yo eso no solo se lo he escuchado a ella solamente, se lo he escuchado a usted en numerosas ocasiones, muchos miércoles como este, muchas tardes como esta. Le he escuchado a usted decir al gobierno, al Consell de La Generalitat: indolente... Éramos mala gente. Éramos mala gente, para usted éramos mala gente; bueno, hacíamos las cosas malintencionadamente. Por tanto, realmente éramos personas que no teníamos sentimientos ni corazón y que no hacíamos las cosas porque no nos daba la gana, como ha dicho anteriormente la diputada.

Y yo le digo, oiga, señora Oltra, ¿cómo puede ser que usted justifique todo esto, sabiendo, como sabe, que mientras usted ha sido *consellera* del Consell de La Generalitat, es decir, los años 2016, 2017 y 2018, la tasa de reposición de servicios sociales ha sido el cien por cien, señora Oltra, el cien por cien? ¿Que en los años 2013, 2014 y 2015, con el anterior gobierno, ese que éramos tan indolentes y que no resolvíamos porque no nos daba la gana, era el 50%, pero que usted ha vivido toda su etapa de *consellera* con un cien por cien de tasa de reposición?

Entonces, mire, ¿cómo puede usted intentar hacerme entender que el anterior gobierno no hacía las cosas porque no le daba la gana y usted resulta que no las hace porque no puede, cuando su tasa es del cien por cien y la del anterior gobierno era del 50%? (*Aplaudiments*) No cuela, señora Oltra, no cuela.

Y, además de que no cuela, le diré una cosa. Mire, no me ha hablado usted de menores. Usted tiene quejas del año 2017 de familias educadoras, de acogimiento familiar de menores de cero a seis años, de prestaciones por acogimiento familiar, de centros de protección específicos en los que se le insinúa, además, a usted, además, cuestiones vinculadas con el centro de Buñol.

A usted el *síndic* le advirtió, antes de la visita de la fiscalía, de la situación del centro de Buñol y usted no hizo ni caso, ni caso. Y eso no es culpa de los servicios centrales de la CIPI y de la tasa de reposición que, con usted es el cien por cien y con el otro gobierno no era así, y al otro gobierno resulta que era al que le faltaba voluntad, pero usted tiene toda la del mundo y el problema resulta que es del anterior gobierno por los empastres del anterior gobierno.

Le avisó a usted de la situación del centro de Alicante y usted no atendió, porque usted no atiende al *síndic* de Greuges.

Y, mire, puede usted decir lo que quiera, yo le voy a decir... Hay gente que sube aquí y acaba sus intervenciones con frases de personajes ilustres. Yo voy a acabar mi intervención con la frase de una diputada que se sentaba ahí en la anterior legislatura. Al gobierno: «I, clar, vostés poden emparar-se en la crisi i podran emparar-se en moltes coses, però no poden fer deixament de funcions perquè és tant com deixar desemparades les persones que més ho necessiten. Perquè si n'hi ha alguna persona més vulnerable en esta societat és un menor en situació de desemparament, és un menor que ha patit una família desestructurada o ha patit una orfandat o ha patit abusos o ha patit les pitjors situacions que puguen imaginar i, per tant, no es mereix que un govern irresponsable el deixen en una segona situació de desemparament. I jo els demane, per favor, que facen vostés el favor de situar les prioritats on cal; i la primera és atendre com cal els menors que tenen sota la seua tutela.» Sap qui digué això? Vosté. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora...

La senyora Catalá Verdet:

Sap què ha de fer? Ser coherent amb les seues paraules. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Catalá.

Per a acabar la interpel·lació, té la paraula la vicepresidenta.

(*Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Catalá*)

El senyor president:

Quan vosté vullga, vicepresidenta.

Quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Mire, senyora Catalá... Bé, gràcies per citar-me com a personatge il·lustre, crec que no ho mereisc, però subscric eixes paraules fil per randa. A dia de hui les tornaria a dir perquè, efectivament, vostés feren unes polítiques deliberades d'establir prioritats on deixaren de costat les polítiques a

les persones més vulnerables i se dedicaren a altres coses, deixant este país fet un *erial*. (*Aplaudiments*)

I, aleshores, com que este govern sí que ha alterat les prioritats, això, precisament, això que vosté ha llegit és el que estem fent en la política de protecció als xiquets, xiquetes i adolescents.

I, mire, vosté me diu: *es ridículo que lleve usted tres años y todavía hable de nuestro gobierno*. Però, per l'amor de Déu!, si fa tres dies un ministre del Govern d'Espanya encara ha nomenat Zapatero, que en glòria estiga, que fa set anys que no governa i vostés encara, encara, amb el Govern d'Espanya, (*veus*) encara estan nomenant *la ruina que les dejó Zapatero*, encara, *en todos los sentidos*. Què m'està vosté contant?

Però clar que són tres anys, i més que en necessitem, perquè els empastres que vosté em va deixar ací són de tal dimensió que mosatros estem governant, però més del 50% del nostre temps el dediquem a desfer els *entuerto*s que vostés deixaren. És que vostés deixaren açò molt malament. És que vosté me parla a mi de dependència quan haurien de callar la boca, que li ho va dir la plataforma de defensa de la dependència, per a tota la vida. (*Aplaudiments*)

Vostés deixaren 46.000 persones en llista d'espera i ara n'hi han 21.000. I, mire, això, en termes quantitius. (*Veus*) Però la llista d'espera de 46.000 persones que jo em vaig trobar quan vaig aplegar a la conselleria tenia una espera mitjana de quatre anys i sis mesos i ara la llista d'espera és de 21.000 persones, és a dir, menys de la mitat que vostés deixaren, però el temps mitjà d'espera és d'un any i tres mesos. Se n'adona vosté que hem dividit per quatre tots els seus empastres?

Mire, anem a una quarta part cada any perquè, quan acabem la legislatura, el gran èxit del Consell del botànic serà que haurem arreglat els seus empastres i tindrem la legislatura que ve per a començar a fer polítiques cent per cent botàniques, molt més enllà d'arreglar els seus empastres, que ja tinc ganes. (*Aplaudiments*) Mire, ja tinc ganes. No crega, que ja tinc ganes; clar que tinc ganes de fer coses, coses innovadores, polítiques diferents.

En els centres, què passa en les residències. Si, de moment, el que estem fent és donar un recurs a cada persona, però a mi m'interessa vore quin tipus de residències volem; què volem que passe dins; quins són els projectes vitals, que no és només menjar i dormir, que és tindre projectes culturals, espirituals, esportius, d'envelliment actiu. En això vull jo pensar. I això ho faré quan hàgem arreglat els seus empastres perquè, de moment, estem en el bàsic, en allò bàsic.

I, mire, no falten a la veritat en les taxes de reposició. La taxa de reposició està al cent per cent a atenció directa. I vosté sap, perfectament, que les contestacions al síndic no són..., és gestió administrativa i això no és cent per cent i no és atenció directa. No està bé que vostés juguen ací a la boleta. No està bé que vostés juguen ací a la boleta, a banda del que suposa cada setmaneta tindre un recadet del ministre Montoro de: *cuidado, a ver cuánta gente estáis contratando; cuidado, a ver, que os estáis pasando; mira que no llegáis al déficit...* Aixina és molt complicat fer les coses i com... (*Se sent una veu que diu: «I era.»*) I era...

El senyor president:

Senyories, per favor.

Senyories, per favor.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...però sí, i era, i era. (*Veus*) Si això jo no... Però, mire, jo això a la senyora Asunción Sánchez Zaplana, que s'assentava ahí, jo li ho he dit: «Diga'm que no tenen diners i que el Govern d'Espanya no els deixa gastar-se'ls. Diga'm això.»

Però, sap què passa? Que vostés tenien les seues prioritats, que vosté estava en un govern que comprà Valmor, i deixà els dependents, que esta és la història! (*Aplaudiments*) Per a això sí que tenien diners! Clar! És que vosté s'assentava allí. Vosté...

El senyor president:

Senyories.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Vosté en la tele feren 1.300 milions de forat! Si és que «cállese», senyora Catalá, per l'amor de Déu, que si comencem de forat en forat... I en CIEGSA vosté, mil milions de forat. (*Protestes*) Per a això tenien diners! Per a això tenien diners! (*Aplaudiments*) Clar. Per a això tenien diners.

Si vostés mos han deixat un *campo de minas*, i estem arreglant-ho. I és que resulta que ara la gent, la vida la té més fàcil, i n'hi ha menys persones en llista d'espera de dependència. I n'hi ha...

El senyor president:

Senyories, per favor.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...famílies acolloïdores que ara cobren 420 euros, i amb vostés cobraven 135 euros per a mantindre un xiquet un mes. Eixa és la diferència, senyora Catalá, que ara els diners s'empren per a polítiques socials i per a millorar la vida de la gent. No per a portar-los a Uruguai, a un paradís fiscal. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria, vicepresidenta.

Senyories, anem a continuar amb el treball. Donem la benvinguda a la consellera d'agricultura i medi ambient, que

finalment ha pogut estar present a l'hora. I per tant, continuarem amb la interpel·lació a la consellera d'agricultura i medi ambient...

M'havien informat malament. No, no, doncs mantindrem el pla que ja havíem previst ara... Vosté farà la següent interpel·lació. És que ja havíem modificat l'ordre del dia, i ara... Ara sembla que n'hi ha una petició per temes d'agenda d'arribar..., de la vicepresidenta. Ja ho havíem canviat.

Interpel·lació al Consell, que respon la consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mónica Oltra Jarque, sobre la política general pel que fa a l'accessibilitat de les persones amb discapacitat en les seues relacions i interaccions amb la Generalitat valenciana, que formula el diputat senyor Antonio Joaquín Woodward Poch (GP Ciudadanos) (RE número 100.335, BOC número 269)

El senyor president:

Anem a continuar l'alteració. Per tant, anem a continuar amb la interpel·lació que fa el Grup Ciudadanos sobre l'accessibilitat de les persones amb discapacitat, que formula l'il·lustre diputat Antonio Woodward a la vicepresidenta del Consell. Senyor Woodward, quan vosté vullga.

El senyor Woodward Poch:

Sí, bueno, vamos a ver si calmamos los ánimos, que son interacciones. Y al menos lo hacemos rápido en este punto, vicepresidenta, y con un turno tenemos bastante.

Mire, cada vez, cuando hablamos de accesibilidad de las personas con discapacidad y específicamente las relaciones e interacciones con la Generalitat valenciana, nos viene a la cabeza todo aquello relacionado única y exclusivamente con las posibles barreras arquitectónicas que se pueden encontrar para poder realizar cualquier trámite ante la administración autonómica, aunque lo podemos ampliar tanto a nivel nacional como a nivel local.

Efectivamente, una propuesta que hemos aprobado en Corts, la 1.047/IX, va en esa línea de la eliminación de barreras arquitectónicas. Yo le relato aquí los cuatro puntos. El primer punto era articular campañas de información sobre las obligaciones de la legislación que establece para la supresión de barreras.

Dotar los presupuestos de La Generalitat a partir del 2018 de una línea permanente de accesibilidad. O abordar de manera urgente mantener las actuaciones necesarias para completar la adaptación de inmuebles e instalaciones de titularidad pública.

Y el cuarto punto era informar a Les Corts sobre el cumplimiento de esta resolución en un plazo de seis meses. Esta resolución era de septiembre del 2017. A fecha 4 de mayo del 2018, solamente sabemos, la información que nos ha

llegado, que los puntos 1, 2 y 4 corresponden a la conselleria de infraestructuras. Y el punto 3 a hacienda.

Eso sí, sabemos también, por la información, que está en el limbo, eso que tanto le gusta a este Consell, está en estado de ejecución. Al menos, no han indicado que está realizado y conseguido, como el anteproyecto de ordenación del sector público, pero bueno.

Sí que es verdad que se acaba de publicar la resolución del 9 de mayo, de la convocatoria de ayudas por valor de cuatro millones de euros para ayuntamientos de menos de 50.000 personas, para la mejora de la accesibilidad.

Pero verá, señora vicepresidenta, mi interpelación habla de la política general del Consell en cuanto a la accesibilidad de las personas con discapacidad en sus relaciones e interacciones con la Generalitat valenciana.

Y, como podrá entender, yo quiero ir un poquito más allá de la problemática de las barreras arquitectónicas y sensoriales que se topa una persona con discapacidad.

Con esta interpelación queremos significar y señalar que la accesibilidad de las personas con discapacidad y específicamente las relaciones y las interacciones con las administraciones son mucho más que rampas o esas barreras arquitectónicas y sensoriales.

Apelamos al derecho que tienen, que tenemos todos para el acceso a los servicios. Todos pagan sus impuestos, pagamos nuestros impuestos, y la administración debe cumplir con sus obligaciones, más cuando estamos incumpliendo desde el 4 de diciembre para que los servicios y entornos sean accesibles para las personas con discapacidad.

Resalto la reciente modificación que hemos llevado a cabo en estas Corts, la Ley 9/2018, del 24 de abril, sobre la adaptación del estatuto de las personas con discapacidad, la modificación del artículo 4, que le leo, aunque lo sabrá usted.

«La administración de La Generalitat, sus entidades autónomas y empresas adoptarán las medidas tendentes a proteger, promover y asegurar el goce pleno y en condiciones de igualdad de todos los derechos humanos y libertades fundamentales para las personas con discapacidad.»

El punto 7 de ese artículo habla de la accesibilidad universal. También la modificación del artículo 6, que llevamos a cabo, recoge las relaciones de las personas con discapacidad con La Generalitat. Y le cito el apartado siete de esta ley, que habla de «la libertad de expresión y opinión, y el acceso y uso eficaz en igualdad de condiciones a la información, la comunicación y el conocimiento a través de las TIC».

Por tanto, es necesario, es un derecho la accesibilidad cognitiva o la lectura fácil, ya no solo para las personas con discapacidad intelectual, sino también para mayores y para migrantes. Los espacios, la adaptación de los documentos de la administración.

Querría que nos informara de la política general del Consell hacia las personas con discapacidad para su interacción con la administración autonómica. Es verdad, conocemos actuaciones llevadas a cabo por La Generalitat, como son las